
PONURZYCIEL (22) *sb m*

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w po-*); *prawdopodobnie -ciél, -ciel-* (*tak w -ciel*).

sg N ponurzydél (8). ◇ *G* ponurzydela (5). ◇ *D* ponurzycielowi (1). ◇ *A* ponurzyciela (4). ◇ *I* ponurzyciel(e)m (2). ◇ *L* ponurzycielu (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. ponurznik.

1. *Udzielający chrztu; wyraz używany przy komentowaniu różnic między katolickim i antytrynitarskim przekładem Nowego Testamentu (1) : Opuszczam one ich [...] Íprošne ťlow nowošći: kiedy miáťto krztu/ nurzánie/ [...] miáťto krzćicielá/ ponurzýciela [...] wnoťzâ WujNT przedm 8; [Odmieniłem zaś ty [słowa] ktorem widział y niewłaťnie y nieťluťnie zdawná przeťoťzone [...]. Íáko [...]: ponurzýciela miáťto Krczýciela. CzechNT +3v].*

2. *Przydomek św. Jana chrzczącego nad Jordanem (w terminologii anabaptystów) (21) : CzechRozm 4v; Lecť iuť ták opuťciwťzy Ponurzýciela/ o Meťyáťzu/ od Bogá dánym wedle obietnic/ ťwiádczâcego pryťtápmy [!] do Ewánieliťty Íaná CzechEp 305, 154, 307.*

Zestawienie: »Jan (a. Johan) (ťwięty) Ponurzyciel« = Ioannes Baptista (a. baptizans) PolAnt (17): Nie powťtał miedzy národzonymi z niewiaťt/ więťťzy nád Íoháná ponurzýciela. BudNT Matth 11/11, Matth 11/12, 14/8, 17/13, Mar 6/15[14], 8/28, Luc 9/19; CzechRozm 48, 58, 147, 147v, 189, 253; Íana ť. ponurzýciela Ewánieliťtowie ínťzy/ procť Íaná/ zwáli gťoťem woťáiącego ná puťzczy CzechEp 152, 154, 303 [2 r.]; [O przyťťciu Eliaťzowym powieda. A íť nim byť Ían ponurzyciel. CzechNT Matth 17 arg].

Synonim: krcziciel.